

ת"פ 44455/01/21 - מדינת ישראל נגד עופר כפיר

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 21-01-44455 מדינת ישראל נ' כפיר
תיק חיזוני: 899/2019

בפני כבוד סגן נשיא ירכן מינטקבץ'
המואשימה מדינת ישראל ע"י עו"ד כריסטיין דיק
נגד עופר כפיר ע"י עו"ד חנן כהן
הנאשם

החלטה

נגד הנאשם הוגש כתב אישום, בו יוחסו לו עבירות שונות על פקודת מס הכנסת. לפני בקשת הנאשם לבטל את כתב האישום, בשל אי קיום שימוש קודם להגשת כתב האישום.

על פי הבקשה, ב"כ הנאשם פנה למואשימה קודם להגשת כתב האישום ובירך לקיים שימוש, ולשם כך ביקש לקבל מסמכים אשר לדבריו נתפסו ומהווים חומר חקירה. המואשימה הפנתה את ב"כ הנאשם לחוקרים ולפקיד השומה האזרחי, ובעוודו מנסה לבירר ביחס לאותם מסמכים, הוגש נגדו כתב האישום.

המואשימה השיבה, כי נשלח לנאשם בכתב ידוע, ולאחר חילופי דברים נמסר לב"כ הנאשם ביום 20.11.24, כי הוא רשאי להעתיק את חומר החקירה ולקיים שימוש תוך 45 יום. בשל קשיים לוגיסטיים, חומר החקירה העתק רק ביום 20.12.15, ולאחר חילופי דברים נוספים הנוגעים לחומר שביקש ב"כ הנאשם לקבל, נמסר לו ביום 20.12.17. כי הוא יכול להעלות את טיעוני בעניין הגשת כתב אישום תוך 30 יום. בין הצדדים התנהלו חילופי דברים נוספים, ביחס לחומר החקירה, אך ב"כ הנאשם לא הגיע טיעון, ועל כן ביום 21.1.24, מספר ימים לאחר שחלפה התקופה שהוקצתה להגשת הטיעונים, הוגש האישום. ב"כ המואשימה הדגישה בתגובהו, כי ב"כ הנאשם היה מודיע למועד שנקבע להגשת הטיעונים אך לא ביקש ארכה נוספת, וכי מדובר בתיק בהיקף מצומצם.

ב"כ הנאשם הגיב, כי ככל הנראה המואשימה שגתה לחשב שוויון על זכות השימוש, אך הדבר אינו נכון. עוד הוסיף, כי סבר שלאור הקשר הענייני שהיה בין ובין הפרקליט המתפל, היה מקום להודיע לו בטרם הגשת האישום. לאור זאת שביקש למחוק את כתב האישום, על מנת שהמואשימה תשקל את טענותיו ורק לאחר מכן תחליט אם להגיש את כתב האישום מחדש.

לאחר שנתי דעתנו לעמדות הצדדים, רأיתי כי דין הבקשה לביטול האישום להדחות:

המואשימה עמדה בחובותיה ושלחה בכתב ידוע. מעבר לכך, המואשימה אפשרה לב"כ הנאשם להעתיק את חומר החקירה, קצתה לווחות זמן נוראים סבירים להגשת טיעון ולא הגישה את האישום מיד לאחר חילוף המועד להגשת עמוד 1

הטיעון, אלא המתינה עוד מספר ימים. משבחר ב"כ הנאשם שלא הגיע טיעון ולא ביקש ארכה, בדיון פעלת המאשימה כשגהישה את האישום.

אני עיר לטענה, כי ב"כ הנאשם פנה למאשימה ואמר כי ישנו חומר שלא העמד לרשותו, אך משקיבל תשובה כי החומר אינו מצוי ברשות המאשימה, היה עליו להגיש את טיעונו על בסיס החומר שהועמד לעיונו. אין הлик של גילוי חומרן חקירה קודם להגשת אישום (וזאת מעבר לכך שבמקרה זה נראה כי אין מחלוקת ביחס לסתורו של חומר, אלא עצם תפיסתו).

נתתי דעתך לדברי ב"כ הנאשם, כי סבר שיקבל התראה לפני כתוב האישום ועל כן לא פנה וביקש ארכה להגשת טיעונו - ולאור אופיו ההתכתבות שבין הצדדים ניתן להבין ללבו של ב"כ הנאשם. אך עם זאת, אין מדובר בפוגם כה שורשי, שהתרופה היחידה לו היא ביטולו של כתוב האישום, מקום בו המאשימה עמדה במלוא חובותיה.

לצד זאת יאמר, כי ב"כ הנאשם יכול לפעול גם עתה ולהעלות בפני המאשימה כל טענה שבפיו, וחזקקה על המאשימה כי תשמע את הטיעון בלב פתוח ונפש חופזה, למטרת הגשת האישום.

ניתנה היום, ו' אדר תשפ"א, 18 פברואר 2021, בהעדך
הצדדים.